

חוק הגנת הסביבה (המזהם משלם) (תיקוני חקיקה), התשס"ח-2008*

1. מטרות
- מטרתו של חוק זה להגן ולשמור על איכות נאותה של הסביבה ולשפרה, למנוע פגיעה בסביבה או בבריאות הציבור ולשלול את הכדאיות הכלכלית שבפגיעה בסביבה, בין השאר באמצעות ענישה המתחשבת בשווי הנזק שנגרם, בטובת ההנאה שהושגה או ברווחים שהופקו תוך ביצוע עבירות שעניינן פגיעה כאמור.
2. תיקון פקודת היערות – מס' 3
- בפקודת היערות¹, בסעיף 17 –
- (1) בסעיף קטן (1), במקום "של מאה לירה" יבוא "כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977² (להלן – חוק העונשין)";
- (2) בסעיפים קטנים (3) ו-(9), בכל מקום, במקום "של חמש לירות" יבוא "כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין";
- (3) בסעיף קטן (5), במקום "של עשר לירות" יבוא "כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין";
- (4) בסעיף קטן (7), במקום "של חמישים לירות" יבוא "כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין";
- (5) אחרי סעיף קטן (10) יבוא:
- "(11) העובר עבירה כאמור בסעיפים קטנים (1), (4), (5) או (7) באופן או בנסיבות מחמירות שכתוצאה מהם נגרם או עלול להיגרם נזק או פגיעה מהותית בסביבה, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו לפי הוראות סעיף זה, בשל העבירה שבה הורשע, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.
- (12) (א) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיפים קטנים (1), (4), (5), (7) או (11), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת הנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.
- (ב) לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.
- (ג) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין."
3. תיקון פקודת המכרות – מס' 8
- בפקודת המכרות³ –
- (1) בסעיף 68, אחרי סעיף קטן (2) יבוא:
- (3) בחלק זה, "מכרה" ו"כרייה" – לרבות מחצבה וחציבה, בהתאמה";
- (2) בסעיף 111, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- (א1) (1) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיף קטן (א), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת הנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.
- (2) לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

* התקבל בכנסת ביום כ"ו בתמוז התשס"ח (29 ביולי 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 159, מיום י"א בתמוז התשס"ז (27 ביוני 2007), עמ' 216.

¹ חוקי א"י, כרך א', עמ' (ע) 690, (א) 710; ע"ר 1942, תוס' 1, עמ' (ע) 31, (א) 40.

² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

³ חוקי א"י, כרך ב', עמ' (ע) 910, (א) 338; ס"ח התש"ס, עמ' 287.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין⁴;

(3) אחרי סעיף 111 ויבוא:

1111. (א) נוכח המפקח על המכרות או מי שהוא הסמיך לעניין זה, כי מתבצעת כרייה או חציבה בלי רישיון לפי פקודה זו או שלא על פיו, וטרם הוגש כתב אישום, או כי קיים יסוד סביר שתבצע כרייה או חציבה כאמור, רשאי הוא לצוות על מי שביצע את הכרייה או החציבה, במישרין או בעקיפין, או על מי שקיים יסוד סביר כי הוא עומד לעשות כן, למנוע, להפסיק או לצמצם את הכרייה או החציבה, לפי העניין, הכל באופן שיקבע בצו ובתוך תקופת הזמן שתיקבע בצו ושתחילתה ממועד מסירתו, ורשאי הוא לדרוש, במידת האפשר ובהתאם לנסיבות, להחזיר את המצב לקדמותו.

”צו להפסקה או למניעה של כרייה וחציבה שלא כדין

(ב) לא קוימו הוראות צו שניתן לפי סעיף זה, רשאי המפקח על המכרות או מי שהוא הסמיך לעניין זה, לבצע את הנדרש לפי הצו; משעשה כן, יהיה מי שנצטווה אך לא מילא אחר הוראות הצו, חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו; על גבייתן של הוצאות שהוצאו לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה)⁴.

(ג) על מסירת צו לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ”ב–1982⁵, בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

(א) הרואה את עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי הוראות סעיף 1111, רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצו, בקשה לביטולו.

בקשה לביטול צו על ידי בית המשפט

(ב) הגשת בקשה לביטול צו לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו.

3111. (א) הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי פקודה זו, רשאי בית משפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה, צו להחזרת המצב לקדמותו וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם כרייה או חציבה שלא כדין.

⁴ חוקי א”י, כרך ב’, עמ’ (ע) 1374, עמ’ (א) 1399.

⁵ ס”ח התשמ”ב, עמ’ 43.

(ב) על צווים שהוציא בית המשפט לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 20כג(ב) עד (ח) לחוק המים, התשי"ט-1959⁶, בשינויים המחוייבים.

תיקון פקודת בריאות העם – מס' 23

4. תיקון פקודת בריאות העם – מס' 23

בפקודת בריאות העם, 1940⁷ –

(1) אחרי סעיף 55א יבוא:

(א) הרואה את עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי הוראות סעיף 55, רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצו, בקשה לביטול.

(ב) הגשת בקשה לביטול צו לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו;

(2) בסעיף 71א –

(א) בסעיף קטן (ג), אחרי "להיגרם" יבוא "נוק או" ובמקום "מאסר כאמור בסעיף קטן (א)" יבוא "מאסר שלוש שנים";

(ב) אחרי סעיף קטן (ו) יבוא:

(1) (ז) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת ההנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2) לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין.

תיקון חוק המים – מס' 25

5. תיקון חוק המים, התשי"ט-1959⁸ –

(1) בסעיף 20ז(ב), במקום "בהוצאות" יבוא "בתשלום כפל ההוצאות";

(2) בסעיף 20כא, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.

(ג) העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א), באופן או בנסיבות מחמירות שכתוצאה מהם נגרם או עלול להיגרם נזק או פגיעה מהותית בסביבה, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו לפי הוראות סעיף זה, בשל העבירה שבה הורשע, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו – ארבע פעמים הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו לפי הוראות סעיף זה.

⁶ ס"ח התשי"ט, עמ' 169.

⁷ ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, עמ' (א) 239; ס"ח התשס"ח, עמ' 825.

⁸ ס"ח התשי"ט, עמ' 169; התשס"ז, עמ' 68.

(ד) (1) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיפים קטנים (א) או (ג), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת הנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2) לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁹;

(3) בסעיף 20כג(ג), במקום "שבעה ימים" יבוא "שלושים ימים".

תיקון חוק למניעת מפגעים – מס' 5

6. בחוק למניעת מפגעים, התשכ"א-1961⁹ –

(1) בסעיף 11 –

(א) אחרי סעיף קטן (א)(3) יבוא:

"(4) אי-ביצוע צו לסילוק מפגע לפי סעיף 11 לחוק זה";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "מאסר כאמור בסעיף קטן (א)" יבוא "מאסר שלוש שנים";

(ג) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(1) (ב) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיפים קטנים (א) או (ב), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת הנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2) לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין";

(2) אחרי סעיף 11 יבוא:

"בקשה לביטול צו 11 ב.ו. (א) הרואה את עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי הוראות סעיף 11 ב, רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצו, בקשה לביטולו.

(ב) הגשת בקשה לביטול צו לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו."

תיקון פקודת מניעת זיהום מיים בשמן – מס' 3

7. בפקודת מניעת זיהום מיים בשמן [נוסח חדש], התש"ם-1980¹⁰ –

(1) בכל מקום, במקום "שר הפנים" יבוא "השר להגנת הסביבה";

(2) בסעיף 12, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

⁹ ס"ח התשכ"א, עמ' 58; התשס"ח, עמ' 783.

¹⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 33, עמ' 630; ס"ח התשס"ח, עמ' 145.

"(ג) נקט השר פעולות כאמור בסעיף קטן (א) לאחר שבעל כלי שיט לא ביצען או נכשל בביצוען, יהיה בעל כלי השיט חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו; על גבייתן של הוצאות שהוצאו לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה)";

(3) אחרי סעיף 12 יבוא:

"בקשה לביטול הודעה על ידי בית המשפט
12.א. (א) הרואה את עצמו נפגע על ידי הודעה שנמסרה לפי הוראות סעיף 11, רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא ההודעה, בקשה לביטולה.

(ב) הגשת בקשה לביטול הודעה לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפה של ההודעה, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפה של ההודעה במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את ההודעה, לאשרה או לשנותה";

(4) בסעיף 13, במקום "משרד הפנים" יבוא "המשרד להגנת הסביבה";

(5) בסעיף 18, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א), באופן או בנסיבות מחמירות שכתוצאה מהם נגרם או עלול להיגרם נזק או זיהום ממשי של מיים, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו לפי הוראות סעיף זה, בשל העבירה שבה הורשע, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו – ארבע פעמים הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו לפי הוראות סעיף זה.

(ד) (1) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיף זה, שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת הנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2) לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.²

(ה) עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה";

(6) אחרי סעיף 28 יבוא:

"סמכויות בית משפט 28.א. (א) הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית משפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה, צו להחזרת המצב לקדמותו וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם זיהום מיים בשמן.

(ב) על צווים שהוציא בית המשפט לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 20כג(ב) עד (ח) לחוק המים, התשי"ט-1959,⁶ בשינויים המחויבים.

(1) בכל מקום, במקום "שר הפנים" יבוא "השר להגנת הסביבה";

(2) אחרי סעיף 3 יבוא:

א.3. (א) הוועדה רשאית לתת היתר להטלת פסולת לים בהתאם להוראות חוק זה.

(ב) הוועדה רשאית להתנות את מתן ההיתר בתנאים מוקדמים שיש לקיימם לפני מתן ההיתר וכן לקבוע בהיתר תנאים.

(ג) הוועדה רשאית לבטל היתר בכל עת, לאחר שנתנה לבעל ההיתר הזדמנות להשמיע את טענותיו, אם מצאה כי התקיים אחד מאלה:

(1) בעל ההיתר לא קיים אחר הוראה מההוראות לפי חוק זה או תנאי מתנאי ההיתר;

(2) הובא לידיעתה מידע שלא היה בידיה בעת מתן ההיתר ואשר אילו היה ידוע לה באותה עת לא היתה נותנת את ההיתר.

(ד) החלטות הוועדה לפי חוק זה וכן נוסחם המלא של היתרים שנתנה יהיו פתוחים לעיון הציבור ויפורסמו באתר האינטרנט של המשרד להגנת הסביבה¹²;

(3) אחרי סעיף 5 יבוא:

א.5. (א) נוכח השר או מי שהוא הסמיך לעניין זה, כי הוטלה פסולת, בלא היתר או בניגוד לתנאיו, וטרם הוגש כתב אישום, או כי קיים יסוד סביר שתוטל פסולת כאמור, רשאי הוא לצוות על מי שהטיל את הפסולת, במישרין או בעקיפין, או על מי שקיים יסוד סביר כי הוא עומד לעשות כן, למנוע, להפסיק או לצמצם את הטלת הפסולת ולנקות את שזוהם, לפי העניין, הכל באופן שיקבע בצו ובתוך תקופת הזמן שתיקבע בצו ושתיחילתה במועד מסירתו, ורשאי הוא לדרוש, במידת האפשר ובהתאם לנסיבות, להחזיר את המצב לקדמותו.

(ב) לא קוימו הוראות צו שניתן לפי סעיף זה, רשאי השר או מי שהוא הסמיך לעניין זה לבצע את הנדרש לפי הצו; משעשה כן, יהיה מי שנצטווה אך לא מילא אחר הוראות הצו, חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו לקרן כאמור בסעיף 10; על גבייתן של הוצאות שהוצאו לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה)⁴.

(ג) מי שהשר הסמיך לעניין ביצוע צו כאמור בסעיף קטן (ב), יהיו לו סמכויות מפקח כאמור בסעיף 5(ב) ו-(ג).

(ד) על מסירת צו לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982⁵, בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחוייבים.

¹¹ ס"ח התשמ"ג, עמ' 110; התשס"ג, עמ' 118.

בקשה לביטול צו על 55. (א) הרואה את עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי ידי בית המשפט המשפט

הוראות סעיף 5א, רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצו, בקשה לביטול.

(ב) הגשת בקשה לביטול צו לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו;

(4) בסעיף 6, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.

(ה) העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א), באופן או בנסיבות מחמירות שכתוצאה מהם נגרם או עלול להיגרם נזק או זיהום ממשי של הים, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו לפי הוראות סעיף זה, בשל העבירה שבה הורשע, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977² (להלן – חוק העונשין).

(ו) (1) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיף זה שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת הנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2) לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – רבות הוצאה שנחסכה.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין;

(5) אחרי סעיף 8 יבוא:

"סמכויות בית משפט 8א. (א) הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית משפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה, צו להחזרת המצב לקדמותו וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם את זיהום הים על ידי הטלת פסולת.

(ב) על צווים שהוציא בית המשפט לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 20כג(ב) עד (ח) לחוק המים, התשי"ט-1959⁶, בשינויים המחויבים."

9. בחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984¹² –

תיקון חוק שמירת הניקיון – מס' 11

(1) בסעיף 12, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) היה למפקח שהוא עובד המשרד חשד כי נעברה עבירה לפי סעיף קטן 13(ב)(1)(א), רשאי הוא לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה כאמור; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969¹³, בשינויים המחויבים";

¹² ס"ח התשמ"ד, עמ' 142; התשס"ח, עמ' 537.

¹³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

(2) אחרי סעיף 12 יבוא:

"איסור מינהלי על 12א. (א) היה למפקח עובד המשרד יסוד להניח כי נעברה לעיניו עבירה לפי סעיף קטן 13(ב)(1)(א) באמצעות רכב או מרכב, רשאי הוא למסור לנוהג ברכב הודעה האוסרת את השימוש בו לתקופה שלא תעלה על שלושים ימים וליטול את רישיון הרכב לאותה תקופה; בהודעה תצוין הסיבה לאיסור השימוש ברכב ולנטילת הרישיון.

(ב) הוראות סעיפים 57א(ב) עד (ו), 57ב, 57ד, 57ה, 57ו ו-57ז לפקודת התעבורה¹⁴, יחולו, לעניין זה, בשינויים המחוייבים; הסמכות הנתונה בסעיפים אלה לבית המשפט המוסמך לדון בעבירות תעבורה תהיה נתונה לעניין סעיף זה לבית משפט השלום, והסמכויות הנתונות באותם סעיפים לקצין משטרה יהיו נתונות לעניין סעיף זה לעובד המשרד שהשר הסמיך לעניין זה;"

(3) בסעיף 13 -

(א) בסעיף קטן (ב), אחרי פסקה (4) יבוא:

"(4א) מפנה פסולת בניגוד להוראות סעיף (ד)7;"

(ב) בסעיף קטן (ג) -

(1) ברישה, במקום "מאסר שנתיים" יבוא "מאסר שלוש שנים";

(2) בפסקה (2), אחרי "להיגרם" יבוא "נזק או";

(ג) בסעיף קטן (ז), הסיפה החל במילה "ואולם" - תימחק;

(ד) אחרי סעיף קטן (ז) יבוא:

"(ח) (1) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיפים קטנים (א)1, (ב) או (ג), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת הנאה או הרווח שהשיג כאמור נוסף על כל עונש אחר.

(2) לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" - לרבות הוצאה שנחסכה.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין;"

(4) בסעיף 13ב(א), במקום "שבו הושלכה הפסולת" יבוא "על מחזיק הנכס שבו הושלכה הפסולת או על מי שהזמין את פיניו הפסולת שהושלכה";

(5) אחרי סעיף 13ב יבוא:

"בקשה לביטול צו 13ב1. (א) הרואה את עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי על ידי בית המשפט הוראות סעיף 13ב, רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצו, בקשה לביטולו.

¹⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

(ב) הגשת בקשה לביטול צו לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו.

10. תיקון חוק מניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים, התשמ"ח-1988¹⁵ –
(1) בסעיף 1 –

(א) אחרי ההגדרה "הוועדה" יבוא:

"הממונה" – הממונה הבכיר על האכיפה במשרד להגנת הסביבה, הכפוף ישירות למנהל הכללי של המשרד;

(ב) אחרי ההגדרה "ים" יבוא:

"מעשה" – לרבות מחדל;

(2) בסעיף 3א, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) החלטות הוועדה לפי חוק זה וכן נוסחם המלא של היתרים שנתנה יהיו פתוחים לעיון הציבור ויפורסמו באתר האינטרנט של המשרד להגנת הסביבה";

(3) אחרי סעיף 5 יבוא:

א.55. "הודעה על כוונת חיוב בעיצום כספי
היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה המנויה בסעיף 5ד (בחוק זה – מפר) רשאי הוא למסור לו הודעה על כוונה להטיל עליו עיצום כספי (בחוק זה – הודעה על כוונת חיוב); בהודעה כאמור יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה המהווה את ההפרה;

(2) שיעור העיצום הכספי והמועד לתשלומו;

(3) זכותו של מפר לטעון את טענותיו לפי הוראות סעיף 5ב;

(4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או חוזרת לפי הוראות סעיף 5ו.

ב.55. זכות טיעון
מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב רשאי להגיש את טענותיו, בכתב, לממונה, לעניין הכוונה להטיל את העיצום הכספי ולעניין שיעורו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.

ג.55. דרישת תשלום
(א) הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שהוגשו לו לפי סעיף 5ב, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 5ד.

¹⁵ ס"ח התשמ"ח, עמ' 118; התשס"ה, עמ' 511.

(ב) (1) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל עיצום כספי, ימסור למפר דרישה לשלם את העיצום הכספי (בחוק זה – דרישת תשלום); בדרישת תשלום יציין הממונה, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן כאמור בסעיף 75 והמועד לתשלומו.

(2) היה המפר תאגיד, ייקבע סכום העיצום הכספי בהתאם למחזור המכירות שלו כאמור בסעיף 75; לא היה בידי הממונה מידע בדבר מחזור המכירות של המפר, רשאי הוא לדרוש מהמפר מידע ופרטים נוספים הדרושים לדעתו לשם קביעת מחזור המכירות; לא הוכח מחזור המכירות של המפר כאמור, רשאי הממונה לקבוע אותו לפי מיטב שפיתתו.

(3) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל עיצום כספי, ימסור הודעה על כך למפר.

(ג) לא הגיש המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 75, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום 30 הימים האמורים, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

בשל הטלה או הזרמה של פסולת או של שפכים לים ממקור יבשתי, בניגוד לתנאי היתר כאמור בסעיף 2, או בשל אי-דיווח על הטלת פסולת או הזרמת שפכים לים בניגוד להוראות סעיף 4, יהיה סכום העיצום הכספי כמפורט להלן, לפי העניין:

- (1) ליחיד – 300,000 שקלים חדשים;
- (2) לתאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו אינו עולה על 250 מיליון שקלים חדשים – 600,000 שקלים חדשים;
- (3) לתאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו עולה על 250 מיליון שקלים חדשים ואינו עולה על 500 מיליון שקלים חדשים – 1.2 מיליון שקלים חדשים;
- (4) לתאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו עולה על 500 מיליון שקלים חדשים – 2.4 מיליון שקלים חדשים.

(א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בחוק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם ניתן יהיה להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהקבוע בחוק זה, בשיעורים שיקבע.

סכום העיצום
הכספי

75.

75.

15. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי החלק העשירים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.
- (ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל בשלה אילו היתה הפרה ראשונה, סכום השווה לעיצום הכספי; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה המנויה בסעיף 75, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה, שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע המפר.
15. המועד לתשלום העיצום הכספי
15. העיצום הכספי ישולם בתוך 60 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 75.
15. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא הגיש את טענותיו כאמור בסעיף 75 – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים, ובית המשפט הורה על עיכוב תשלומו של העיצום הכספי – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בעתירה.
- (ב) סכומי העיצום הכספי כאמור בסעיף 75 יתעדכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון). בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו, ולעניין יום העדכון הראשון – לעומת המדד שהיה ידוע ביום תחילתו של חוק הגנת הסביבה (המזהם משלם) (תיקוני חקיקה), התשס"ח–2008¹⁶; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
- (ג) הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי סעיף קטן (ב), תפורסם ברשומות.
15. הפרשי הצמדה וריבית
15. לא שולם עיצום כספי במועד, ייווספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית, עד לתשלומו; בחוק זה, "הפרשי הצמדה וריבית" – כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א–1961¹⁷.
15. גביה
15. עיצום כספי ייגבה לקרן שהוקמה לפי סעיף 13 לפקודת מניעת זיהום מייים בשמן [נוסח חדש], התש"ם–1980¹⁸, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה)⁴.
15. עתירה
- (א) אין בהגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים על דרישה לתשלום עיצום כספי לפי חוק זה, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא בהסכמת הממונה או אם בית המשפט הורה על כך.

¹⁶ ס"ח התשס"ח, עמ' 858.

¹⁷ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

(ב) התקבלה עתירה כאמור בסעיף קטן (א) לאחר ששולם עיצום כספי, יוחזר העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

פרסום י"ב. (א) הוטל עיצום כספי לפי חוק זה, רשאי הממונה להורות למפר לפרסם בעיתון או בכל דרך אחרת שיורה את דבר הטלת העיצום, את שמו של המפר, את מהות ההפרה שבשלה הוטל ונסיבותיה ואת סכום העיצום. (ב) לא קיים המפר הוראה לפי סעיף קטן (א), רשאי הממונה או מי שהוא הסמיך לעניין זה לפרסם הודעה כאמור באותו סעיף קטן; משעשה כן, יהיה המפר חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו לשם הפרסום.

שמירת אחריות פלילית י"ג. (א) תשלום עיצום כספי לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה המנויה בסעיף 75, ואולם אם נמסרה למפר דרישת תשלום כאמור בסעיף 75 לא תוגש קובלנה כאמור בסעיף 8.

(ב) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל מעשה שבשלו ניתן להטיל עיצום כספי, לא יחויב בשלו בתשלום עיצום כספי, ואם שילם – יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו;

(4) בסעיף 6 –

(א) בסעיף קטן (ב), המילה "חמור" – תימחק ובמקום "מאסר כאמור באותו סעיף קטן" יבוא "מאסר שלוש שנים";

(ב) בסעיף קטן (ד), במקום "כקבוע בסעיף 61(ג) בחוק העונשין" יבוא "בגובה חמישה אחוזים מגובה הקנס הקבוע בסעיף העבירה";

(ג) בסעיף קטן (ו), האמור בו יסומן "1" ואחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין."

11. בחוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993¹⁸ –

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "ממונה על אירוע חומרים מסוכנים" יבוא:

"המנהל" – הממונה הבכיר על האכיפה במשרד להגנת הסביבה, הכפוף ישירות למנהל הכללי של המשרד;

"מעשה" – לרבות מחדל;

(2) אחרי סעיף 14 יבוא:

"הודעה על כוונת חיוב בעיצום כספי" 14. יהיה למנהל יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה המנויה בסעיף 14 (בחוק זה – מפר) רשאי הוא למסור

לו הודעה על כוונה להטיל עליו עיצום כספי (בחוק זה – הודעה על כוונת חיוב); בהודעה כאמור יציין המנהל, בין השאר את אלה:

¹⁸ ס"ח התשנ"ג, עמ' 28; התשס"ו, עמ' 24.

- (1) המעשה המהווה את ההפרה;
- (2) שיעור העיצום הכספי והמועד לתשלומו;
- (3) זכותו של מפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 14ג;
- (4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או חוזרת לפי הוראות סעיף 14ז.
- 14ג. זכות טיעון
- מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב רשאי להגיש את טענותיו, בכתב, למנהל, לעניין הכוונה להטיל את העיצום הכספי ולעניין שיעורו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.
- 14ד. דרישת תשלום
- (א) המנהל יחליט, לאחר ששקל את הטענות שהוגשו לו לפי סעיף 14ג, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 14ו.
- (ב) (1) החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל עיצום כספי, ימסור למפר דרישה לשלם את העיצום הכספי (בחוק זה – דרישת תשלום); בדרישת תשלום יציין המנהל, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן כאמור בסעיף 14ט והמועד לתשלומו.
- (2) היה המפר תאגיד, ייקבע סכום העיצום הכספי בהתאם למחזור המכירות שלו כאמור בסעיף 14ה; לא היה בידי המנהל מידע בדבר מחזור המכירות של המפר, רשאי הוא לדרוש מהמפר מידע ופרטים נוספים הדרושים לדעתו לשם קביעת מחזור המכירות; לא הוכח מחזור המכירות של המפר כאמור, רשאי המנהל לקבוע אותו לפי מיטב שפיטתו.
- (3) החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל עיצום כספי, ימסור הודעה על כך למפר.
- 14ה. סכום העיצום הכספי
- (א) לא ביקש המפר לטעון את טענותיו לפי הוראות סעיף 14ג, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום 30 הימים האמורים, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.
- סכום העיצום הכספי יהיה כמפורט להלן, לפי העניין:
- (1) בשל אי־ניהול פנקס רעלים, בניגוד להוראות סעיף 5 – 50,000 שקלים חדשים;
- (2) בשל עיסוק ברעלים בניגוד להוראות היתר כאמור בסעיף 3, אחסון רעלים ושמירתם בניגוד להוראות סעיף 6, או מכירת רעלים, בניגוד להוראות סעיף 8 –

- (א) ליחיד – 50,000 שקלים חדשים;
- (ב) לתאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו אינו עולה על 250 מיליון שקלים חדשים – 200,000 שקלים חדשים;
- (ג) לתאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו עולה על 250 מיליון שקלים חדשים ואינו עולה על 500 מיליון שקלים חדשים – 400,000 שקלים חדשים;
- (ד) לתאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו עולה על 500 מיליון שקלים חדשים – 800,000 שקלים חדשים.
114. סכומים מופחתים (א) המנהל אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בחוק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).
(ב) השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהקבוע בחוק זה, בשיעורים שיקבע.
114. הפרה נמשכת והפרה חוזרת (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי החלק העשירים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.
(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל בשלה אילו היתה הפרה ראשונה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה המנויה בסעיף 114, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה, שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע המפר.
114. המועד לתשלום העיצום הכספי (א) העיצום הכספי ישולם בתוך 60 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 114.
114. סכום מעודכן של העיצום הכספי (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא הגיש את טענותיו כאמור בסעיף 114 – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים, ובית המשפט הורה על עיכוב תשלומו של העיצום הכספי – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בעתירה.
(ב) סכומי העיצום הכספי כאמור בסעיף 114 יתעדכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון). בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו, ולעניין יום העדכון הראשון – לעומת המדד שהיה ידוע ביום תחילתו של חוק הגנת הסביבה (המזהם משלם) (תיקוני חקיקה), התשס"ח–2008¹⁶; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

- (ג) הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי סעיף קטן (ב), תפורסם ברשומות.
- 14.י. הפרשי הצמדה וריבית
לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית, עד לתשלומו; בחוק זה, "הפרשי הצמדה וריבית" – כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961.¹⁷
- 14.יא. גביה
עיצום כספי ייגבה לקרן לשמירת הניקיון, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה)⁴.
- 14.יב. עתירה
(א) אין בהגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים על דרישה לתשלום עיצום כספי לפי חוק זה, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא בהסכמת המנהל או אם בית המשפט הורה על כך.
- (ב) התקבלה עתירה כאמור בסעיף קטן (א) לאחר ששולם עיצום כספי, יוחזר העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.
- 14.יג. פרסום
(א) הוטל עיצום כספי לפי חוק זה, רשאי המנהל להורות למפר לפרסם בעיתון או בכל דרך אחרת שיורה את דבר הטלת העיצום, את שמו של המפר, את מהות ההפרה שבשלה הוטל ונסיבותיה ואת סכום העיצום.
- (ב) לא קיים המפר הוראה לפי סעיף קטן (א), רשאי המנהל או מי שהוא הסמיך לעניין זה לפרסם הודעה כאמור באותו סעיף קטן; משעשה כן, יהיה המפר חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו לשם הפרסום.
- 14.יד. שמירת אחריות פלילית
(א) תשלום עיצום כספי לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה המנויה בסעיף 14ה, ואולם אם נמסרה למפר דרישת תשלום כאמור בסעיף 14ד לא תוגש קובלנה כאמור בסעיף 15ב.
- (ב) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל מעשה שבשלו ניתן להטיל עיצום כספי, לא יחויב בשלו בתשלום עיצום כספי, ואם שילם – יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו;

(3) בסעיף 15 –

- (א) בסעיף קטן (ג), אחרי "להיגרם" יבוא "נוק או" ובמקום "מאסר כאמור בסעיף קטן (א) או בסעיף קטן (ב), לפי העניין" יבוא "מאסר שלוש שנים";
- (ב) בסעיף קטן (ז), במקום "להלן" יבוא "בחוק זה";
- (ג) אחרי סעיף קטן (ז) יבוא:
- (ח) (1) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת הנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2) לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין;

(4) אחרי סעיף 16א יבוא:

"בקשה לביטול צו 16א1. (א) הרואה את עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי הוראות סעיף 16א, רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצו, בקשה לביטולו.

(ב) הגשת בקשה לביטול צו, לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו."

תיקון חוק שמירת הסביבה החופית – מס' 4

12. בחוק שמירת הסביבה החופית, התשס"ד–2004¹⁹ –

(1) בסעיף 6, במקום "רשאי להטיל" יבוא "יקבע";

(2) בסעיף 7 –

(א) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) עבר אדם עבירה לפי סעיף קטן (א) בנסיבות מחמירות, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס הקבוע לעבירה; בסעיף זה, "נסיבות מחמירות" – מעשה שגרם נזק או פגיעה מהותית בסביבה";

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג1) (1) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיפים קטנים (א) או (ב1), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת הנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2) לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין."

תיקון חוק הקרינה הבלתי מייננת

13. בחוק הקרינה הבלתי מייננת, התשס"ו–2006²⁰ –

(1) בסעיף 16, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) (1) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיף קטן (א)1 או (5), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו, קנס בשיעור טובת הנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2) לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

¹⁹ ס"ח התשס"ד, עמ' 540; התשס"ח, עמ' 537.

²⁰ ס"ח התשס"ו, עמ' 158.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין;

(2) אחרי סעיף 17 יבוא:

(א) הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה, צו להחזרת המצב לקדמותו וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם קרינה.

(ב) על צווים שהוציא בית המשפט לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 220(ג) עד (ח) לחוק המים, התשי"ט-1959⁶, בשינויים המחויבים.

(ג) בית משפט שהרשיע אדם בעבירה לפי חוק זה רשאי, בגזר הדין, נוסף על כל עונש שיטיל, לחייבו בתשלום הוצאות שהוצאו לסילוק מקור הקרינה, אם הוגשה לו על כך בקשה מאת מי שהוציאן.

(ד) לענין גביית הסכום שנפסק, החלטה לפי סעיף זה כמזה כפסק דין של אותו בית משפט שניתן בתובענה אזרחית.

(ה) הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט בהחלטה לפי סעיף זה, להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או חלקם, יחד ולחוד, או לחלק סכום זה ביניהם, הכל כפי שייראה לו בנסיבות הענין.

(ו) לא פסק בית המשפט בבקשה לפי סעיף זה לגופה, לא יגרע הדבר מזכותו של מי שהוציא את ההוצאות לתבען בתובענה רגילה.

14. בחוק לסילוק ולמיחזור צמיגים, התשס"ז-2007²¹, בסעיף 15, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

תיקון חוק לסילוק ולמיחזור צמיגים – מס' 2

"(א1) העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א) באופן או בנסיבות מחמירות שכתוצאה מהם נגרם או עלול להיגרם נזק או זיהום ממשי, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו לפי הוראות סעיף זה, בשל העבירה שבה הורשע, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין.

(א2) (1) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיף זה שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשווי טובת ההנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2) לענין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין.

15. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000²², בתוספת הראשונה, בפרט 32, אחרי פסקה (7) יבוא:

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 42

"(8) החלטת ממונה לפי חוק למניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים, התשמ"ח-1988¹⁵;

²¹ ס"ח התשס"ז, עמ' 96; התשס"ח, עמ' 537.

²² ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשס"ח, עמ' 810.

גדעון עזרא
השר להגנת הסביבה

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

חוק מעונות יום שיקומיים (תיקון מס' 3), התשס"ח-2008*

1. בחוק מעונות יום שיקומיים, התש"ס-2000¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 2 –

(1) אחרי ההגדרה "טיפול" יבוא:

"מכון מוכר להתפתחות הילד" – מכון ששר הבריאות הכיר בו לפי הוראות סעיף 6א²;

(2) במקום ההגדרה "פעוט עם מוגבלות" יבוא:

"עיכוב התפתחותי ניכר" – כהגדרתו בתוספת;

"פעוט עם מוגבלות" – ילד הזקוק לטיפול ונתקיים בו אחד מאלה:

(1) ילד שמלאו לו שישה חודשים ועד שמלאו לו שלוש שנים, ואם מלאו לו שלוש שנים במהלך שנת הלימודים – עד סיום שנת הלימודים, שמשלמת בעדו גמלת ילד נכה לפי סימן ו' בפרק ט' לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995², או על פי הסכם כאמור בסעיף 9 לאותו חוק;

(2) ילד שמלאה לו שנה אחת ועד שמלאו לו שלוש שנים, ואם מלאו לו שלוש שנים במהלך שנת הלימודים – עד סיום שנת הלימודים, ונתקיים בו אחד מאלה:

(א) ועדת אבחון, כמשמעותה בחוק הסעד (טיפול במפגרים), התשכ"ט-1969³, מצאה שיש לו פיגור שכלי;

(ב) מכון מוכר להתפתחות הילד קבע כי הוא פעוט עם עיכוב התפתחותי ניכר;

(ג) מי ששר הרווחה והשירותים החברתיים הסמיכו לכך קבע כי יש לו לקות ראייה בשתי העיניים ונדרשת השמתו במעון יום שיקומי;

(ד) מי ששר הבריאות הסמיכו לכך קבע כי יש לו לקות שמיעה בשתי האוזניים ונדרשת השמתו במעון יום שיקומי;

¹ התקבל בכנסת ביום כ"ז בתמוז התשס"ח (30 ביולי 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 106, מיום ו' בכסלו התשס"ו (7 בדצמבר 2005), עמ' 76.

² ס"ח התש"ס, עמ' 169; התשס"ה, עמ' 729.

³ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

⁴ ס"ח התשכ"ט, עמ' 132.